JOSEP LLADÓ i PASCUAL

l'altra Carme famadas

De la Carme Famadas n'han parlat abastament revistes i diaris, i només cal donar una ullada al llibre *Empremtes Esportives a Argentona.-1908-2002*, d'Esteve Canal, per adonar-nos de les excepcionals qualitats esportives de la Carme, que la mantingueren durant anys com número u de l'esport femení nacional, no professional.

Però darrera de la gran esportista hi ha una dona, amb les seves inquietuds, les seves il·lusions, els seus desenganys, les seves frustracions..., i aquesta Carme és la que avui ens interessa. Com és la Carme fora de la pista de bàsquet, fora del món de l'esport? Quines inquietuds té? Quines altres aficions la mouen? Per aclarir aquests i altres interrogants referents a la seva personalitat, havíem quedat de trobar-nos un dia al migdia i ella acudeix amb rigorosa puntualitat a la cita, cosa que és d'agrair.

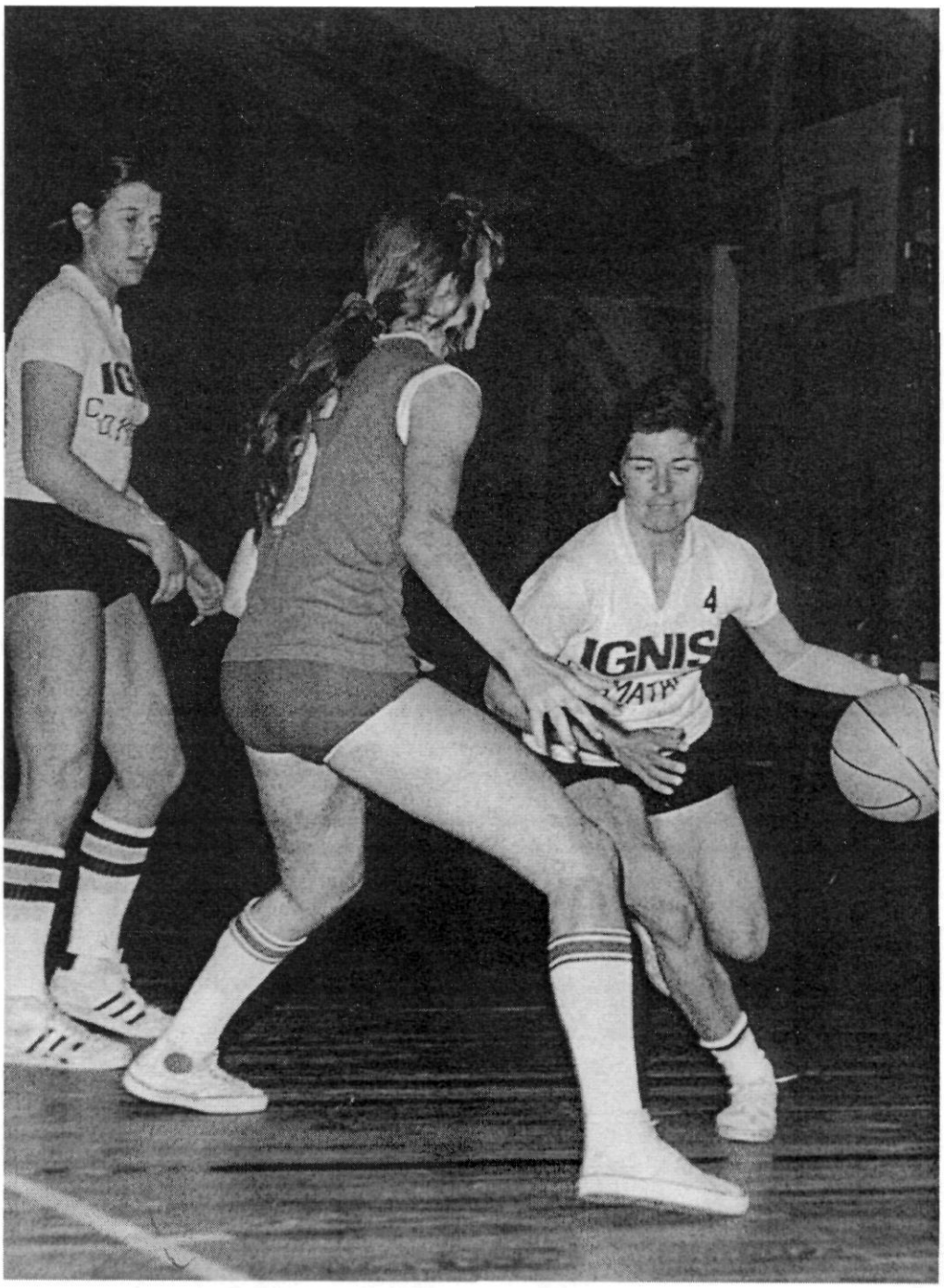
–Sóc molt estricte en aquesta qüestió –em diu **–No m'agrada haver-me d'esperar, ni que m'esperin.**

Inicio l'entrevista amb una pregunta, indiscreta per a molta gent, i me'n disculpo:

–No cal. No em fa res dir l'edat que tinc: vaig néixer a Argentona el dia 11 d'abril de 1944. No crec que els anys, en la vida d'una persona, tinguin massa importància; allò realment important és haver-los omplert satisfactòriament.

–Te'n pots sentir orgullosa.

–Sí que me'n sento, perquè mercès al meu esforç personal i el de la bona gent que sempre m'han envoltat, he assolit els meus propòsits. Això no obstant, sento una mica de recança de no haver aprofitat més el temps en altres aspectes. En els estudis, per exemple. Jo no he sigut mai una empollona; haver d'estudiar se m'havia fet sempre una muntanya.



Carme Famadas en plena acció

–Com va ser la teva vida escolar?

–Doncs mira, el meu record més remot és el del col·legi de les monges *azules*. Eren monges franceses que, poc després de la guerra, varen obrir una escola a la torre de can Gustà, al carrer Gran, un magnífic edifici avui desaparegut. Te'n recordes ?

–I tant! Tu llavors devies ser una criatura, però jo ja era un vailet ben gambat.

–Em sembla que allà hi vaig aprendre les primeres lletres. Després vingueren les franciscanes, que recuperaren el seu col·legi del carrer Sant Julià, i amb elles hi vaig estudiar el que llavors en deien el "comerç", una mena de poti-poti que quedava a mig camí de la teneduria de llibres i el batxillerat elemental. Total res.

–I amb les franciscanes, Sor Plàcida.

–I amb Sor Plàcida, el C.I.C. Era una gran dona, aquella monja. Obstinada com ella sola, se li va ficar al cap que el col·legi de la Immaculada Concepció havia de tenir un equip de bàsquet i no va parar fins assolir-ho.

–Diu que ella mateixa feia d'entrenadora ?

–No, ella fou qui des del principi, es va encarregar de buscar algú i va proposar a l'Esteve Canal portar a terme aquesta comesa. Era l'any 1955 i l'Esteve *havia entrenat fins aleshores* l'equip masculí Club Bàsquet Sant Julià. Si Sor Plàcida té l'honor de ser la fundadora del C.I C., a Canal li correspon el mèrit d'haver-lo portat a les més altes cotes del bàsquet femení.

Si Sor Plàcida té l'honor de ser la fundadora del CIC, a Esteve Canal li correspon el mèrit d'haver-lo portat a les més altes cotes *del bàsquet femení*

–Amb tu de protagonista.

–No, no... el protagonista era l'equip. Jo era una més del conjunt i prou.

–Com pot dir això, una dona que ha estat seleccionada vint-i-quatre vegades per la Federació Espanyola de Bàsquet per a participar en partits internacionals, que fou designada la millor jugadora dels anys 1970-71-72 i 73, que ha obtingut la Medalla de Plata de la Federació Catalana, i el Trofeu Històric de la Fundació Bàsquet Català...!

–Mira, Josep, deixant a banda les qualitats individuals d'una jugadora, un equip que del nores passi a ser, en menys de deu anys, campió d'Europa (FISEC), la temporada 1960-61; que de competir inicialment en els tornejos de l'Obra Sindical Educación y Descanso, arribi a tenir accés a la primera categoria nacional, no és pas obra d'una sola persona, sinó de tot un conjunt disciplinat i excel·lentment dirigit tècnicament. I per cert que en aquest conjunt va costar-me Déu i ajut entrar-hi. En Canal no *m'hi volia perquè deia que era* massa petita... i jo delia veient com les altres entrenaven. A la fi hi va accedir i ja no me'n vaig moure més fins la dissolució de l'equip. Aquells foren els anys més feliços de la meva vida; vàrem voltar per Espanya i per l'estranger i vaig conèixer molta gent. Amb alguns encara conservem una bona amistat malgrat els anys transcorreguts.

M'adono que ens endinsem massa en el terreny esportiu i procuro reconduir la conversa a l'estricament personal, cosa difícil essent qui és la meva interlocutora.

- Creus que l'esport ha influït

ARGENTONA
INVERSIONS, SL
Josep Fajas i Coll
C/ Dr. Farrero, 5
08310 Argentona
(Barcelona)
Tel. 93 797 41 12
Fax 93 797 41 18
jfajas@hotmail.com

RAFFEL PAGES
PELUQUERIAS
SALÓ ARGENTONA
Carrer Gran, 8
08310 Argentona
T 93 756 12 74

carnisseria ROS Argentona
Mossèn Cinto Verdaguer cant. Dr. Samsó
Tel.: 93 797 12 49
Plaça de Vendre, parada 3
Tel.: 93 797 03 62

en la teva formació humana?

–Indiscutiblement. L'esport, si es practica formalment (no com un simple passatemps que ara prenc i ara deixo) és una escola de formació integral de la persona, no únicament física, com molts pensen. La disciplina, el treball d'equip, l'afany de superació... tot plegat, fan de l'esportista una persona diferent, potser en alguns aspectes ni millor ni pitjor que els altres, però, sí diferent.

–T'imagines una Carme Famadas sense el cuquet de l'esport?

–Se'm fa difícil. Potser, amb més afició per l'estudi, ara seria... què sé jo!, pianista, o hauria estudiat l'INEF... Però sóc feliç tal com sóc.

–Hom diria que per a tu el temps no passa. Sovint et veig fent *futing* i sé que amb les teves companyes, les "noies" del C.I.C., continueu entrenant-vos. Encara estàs immersa en el món de l'esport; la teva indumentària ho delata.

–Ho dius pel xandall –La Carme vesteix un xandall gris, de qualitat. Fa un mig somriure tímid, que s'avé amb la seva mirada clara i dolça **–No sóc gens coqueta, jo. La roba esportiva és la meva preferida; però no et pensis, també tinc la meva roba "de vestir". Tampoc no et pensis que només m'omple l'esport: m'agrada molt el cinema i també, encara que menys, el teatre; però per damunt de tot, la música. Mira, dies enrere, la meva neboda em regalà una invitació per a un concert a l'Auditori de Barcelona; quan vaig sortir de la sala em sentia contenta i relaxada... Pel que fa a l'exercici físic, és cert que procuro cuidar-me i m'agrada deixar-me caure pel poliesportiu, ja sigui per fer exercici, o només per veure la gent com s'entrena. Per la meva feina (primer a la guarderia El Gegant del Pi i més tard, i fins ara, com responsable del menjador de l'escola Francesc Burniol) he estat en continu contacte amb infants i adolescents; alguns que havia conegut de mocosos, ara ja encistellen pilotes.**

–Com veus el futur esportiu d'Argentona ?

–Prometedor. Contra el que molta gent pensa tenim una joventut sana i unes infraestructures envejables. Tant de bo les haguéssim tingut nosaltres! Quan recordo les del nostre temps... Afortunadament la política municipal, en aquest sentit, ha canviat i tot fa preveure un futur esperançador. No es tracta només d'aconseguir títols (si venen millor, ja que no podem pas obviar l'esperit de competitivitat) sinó de formar esportistes dignes i responsables per fora i per dins.

–Allò de *mens sana in corpore sano.*

–Exactament.

–I què aconsellaries a aquesta joventut que veus entrenar, amb una punteta d'enveja, quan et deixes caure pel poliesportiu?

–Disciplina, que tinguin paciència amb els entrenadors (almenys, amb la mateixa mesura que els entrenadors n'han de tenir amb ells) i que escoltin i segueixin els seus consells; esperit de superació, que no defalleixin davant les dificultats; formalitat, que de l'assistència i puntualitat als entrenaments, en facin un compromís ineludible...

Qualitats i virtuts que sempre ha tingut la nostra amiga Carme Famadas i que, amb moltes altres, feren d'ella una esportista d'elit.

FEU-VOS SOCI DEL CENTRE D'ESTUDIS, ARA ! Empleneu aquesta butlleta amb les vostres dades

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____ C. Postal _____

Telèfon _____ Any de naixement _____

CENTRE D'ESTUDIS ARGENTONINS Jaume Clavell

Marqueu la modalitat de soci que escolliu:

☐ Normal: 18,03 € per any ☐ Quota reduïda d'estudiants i pensionistes: 9,02 € per any

☐ Soci protector: ☐ 30,05 € per any ☐ 60,10 € per any ☐ Altres imports

Signatura:

Domiciliació bancària pel cobrament de la quota:

Banc o caixa: _____ Codi compte corrent (C.C.C): ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐ ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Data: ____ de _____ de _____

(Lliureu aquesta butlleta a la seu de l'entitat o a qualsevol membre de la junta Coordinadora).